

ВОЇНИ МОЛИТВИ

Біблійні тексти для дослідження:

Дан. 2:20–23; 6:10, 11; Дії 20:36; Бут. 5:22–24; Вих. 33:15–23; 32:31, 32.

Пам'ятний вірш:

«Я сповнений любові до Господа, бо Він почув мій голос під час мого блгання. Адже Він нахилив до мене Своє вухо, — і я кликатиму до Нього поки буду жити» (Псал. 116:1, 2).

Уявіть, що сталося б, якби ви рідко розмовляли зі своїм найкращим другом, чоловіком або дружиною. Дуже б скоро стосунки зруйнувалися і виникла проблема. Так само й молитва — невід'ємна частина близьких стосунків з Богом. Це дуже важлива духовна звичка, якої кожен з нас потребує та може розвивати. Якщо ми не молимося часто і постійно, то рано чи пізно віддалимось від Господа.

Біблія містить життєписи різних людей, які молилися по-різному. Ми можемо озирнутися на їхній досвід та проаналізувати, як спілкування з Богом вплинуло на їхні стосунки з Ним, як і про що вони молилися та як їхні молитви змінили життя інших людей. Із цих прикладів ми можемо почерпнути важливі уроки для себе.

Тема молитви, як і тема вивчення Біблії, — велика й важлива, набагато ширша, ніж може охопити матеріал двох уроків Посібника. Цього тижня ми згадаємо досвід деяких біблійних персонажів, котрі молилися й засвідчили, наскільки важлива молитва для міцних взаємин з Богом. Будемо ж наслідувати їхній приклад.

Неділя, 3 травня

ВІРНИЙ ДАНИЇЛ

Даниїл — один з найвидатніших героїв Біблії. Ми знаємо про його перший досвід (див. Дан. 1): «Даниїл вирішив не осквернятися стравами з царського столу» (вірш 8). Також Даниїла і трьох його друзів «Бог наділяв знанням й розумінням усякої писемності та мудрості. А Даниїл отримав ще й дар розуміння різних видінь та снів» (вірш 17). Біблія характеризує Даниїла як мудрого й розсудливого (див. Дан. 1:20; 2:14, 21, 23, 48), оскільки Дух Божий був у ньому (див. Дан. 4:6, 15; 5:11; 6:4); він був Божим улюбленцем (див. Дан. 9:23; 10:11). Це лише деякі риси людини, яка мала міцний постійний зв'язок з Богом.

Другий розділ книги Даниїла повідомляє: коли цар Навуходоносор наказав знищити всіх вавилонських мудреців, Даниїл просив Бога милостиво відкрити йому сон Навуходоносора (див. Дан. 2:18). Коли Всевишній відкрив Даниїлові сон царя, він відразу ж прославив Його в молитві.

Прочитайте уривок Дан. 2:20–23. Чому Даниїл молився і чого ми можемо навчитися із цієї молитви?

Минали роки, царі змінювалися, а Даниїл залишався їхнім видатним радником: «Тоді цей Даниїл блищав над найвищими урядниками та сатрапами, бо в ньому був високий дух, і цар задумував поставити його над усім царством» (Дан. 6:4). Він був «вірний, і жодна помилка чи вада не була знайдена на нього» (вірш 5). Незважаючи на люту заздрість і злі підступи (вірші 5–9) з боку колег, Даниїл залишався постійним і безстрашним у своєму молитовному житті.

Прочитайте тексти Дан. 6:10, 11. Що вони повідомляють про Даниїла? _____

Стикаючись із труднощами, Даниїл молився. Хоч його життя загрозувала небезпека, він був послідовним і наполегливим у молитві (за своїм звичаєм, молився тричі на день), а також передбачуваним (молився біля відчиненого вікна в напрямку до Єрусалима). Його молитва була фізичним актом (він ставав на коліна) і зосереджувалася на подяці та проханнях.

У світлі цієї історії наскільки безглуздими є вигадані вами причини, щоб не молитися?

Понеділок, 4 травня

ПОЗА ПІД ЧАС МОЛИТВИ

Якщо в нашому житті виникають проблеми, більшість із нас телефонує близькому другові та розповідає про це. Так само ми ділимося і добрими новинами з іншими людьми. Проте не забуваймо: Господь — наш найкращий Друг, тому насамперед поспішаймо поділитися з Ним нашими радостями й печалями. «У молитві ми відкриваємо серця Богові як Другу» (Е. Уайт. Дорога до Христа. С. 93).

Молитва не тільки тримає нас на зв'язку з Богом, але й свідчить дияволу, ким ми є. Коли вранці стаємо на коліна, щоб помолитися, це наче фізична заява силам темряви, що цього дня ми обираємо Господа. А Він у відповідь на таку молитву посилає нам ангелів, тому ми зміцнюємося й ховаємося від князя темряви під покровом Усевишнього (Псал. 91).

Фізичний акт покірного схилення колін — це молитовна поза смирення. Вона відрізняється від сидіння на стільці або лежання в ліжку під час молитви, хоч ми можемо молитися і в такий спосіб. Коли ж ми опускаємося на коліна перед Богом, наше серце підкоряється Йому з більшою готовністю, бо тіло і слова заявляють: Він — суверенний Владика, а ми — Його створіння.

Прочитайте тексти Дан. 6:10; Луки 22:41; Дії 7:60; 9:40; 20:36. Поміркуйте над життям згаданих у текстах осіб, котрі під час молитви схиляли коліна.

Стояння віруючого під час молитви було поширеною практикою в біблійні часи (див. 2 Хронік 20:5, 6, 13; 1 Сам. 1:26; Йова 30:20;

Луки 18:11, 13). У Біблії також знаходимо приклади людей, котрі молилися сидячи (див. 2 Сам. 7:18). Інші ж схилялися перед Богом долілиць, хоча ця поза рідше асоціювалася з молитвою, а радше з поклором перед можновладцями (див. Вих. 4:31; Марка 14:35).

У якій позі зазвичай ви молитесь? Біблія не вимагає від нас молитися, приймаючи якийсь певне положення тіла, але це важливо, оскільки в такий спосіб ми відображаємо наше благоговіння, наші внутрішні почуття й бажання підкоритися Богові. Деякі люди через певні причини не можуть стати на коліна, однак, зрештою, найважливіше в молитві — стан серця. Якщо ви можете помолитися до Господа, схиливши коліна, то чому б не зробити цього?

Біблія закликає нас: «Невпинно моліться» (1 Сол. 5:17), що означає постійність і наполегливість (див. Римл. 12:12; Колос. 4:2). Сьогодні, коли ви стоїте, сидите, лежите або йдете, зверніть свої думки до Бога та розмовляйте з Ним як із Другом. Почніть просто зараз.

Вівторок, 5 травня

ЕНОХ ХОДИВ З БОГОМ

Прочитайте уривок Бут. 5:22–24. Що ми знаємо про Еноха?

Біблія небагато розповідає про життя Еноха, але повідомляє найголовніше: цей патріарх ходив з Богом 300 років, доки Він не забрав його на Небо. Як прекрасно, що послідовна відданість людини Господу визначає її життя!

Ми можемо з упевненістю сказати, що Енох перебував у молитві (Римл. 12:12), був наполегливим та вірою наближався до Бога через свій щоденний досвід. За його днів Земля ставала дедалі нечестивішою, а він був зайнятий служінням Господу, проте не міг би цього робити, якби не перебував у Ньому.

«Невтомно проповідуючи, Енох ані на мить не втрачав зв'язку з Богом. Що важчою і нагальнішою була його праця, то щирішими й наполегливішими були його молитви... Провівши деякий час серед людей, для добра котрих працював, навчаючи їх словом і прикладом, він на певний час залишав їх, щоб побути на самоті, відчуваючи

голод і спрагу за Божественним знанням, яке міг дати тільки Сам Бог. Перебуваючи в постійному спілкуванні з Богом, Енох усе більше й більше відображав Божественний образ... Навіть невіруючі з благоговінням зауважували, що його обличчя позначене відбитком Небес» (Е. Уайт. Патріархи і пророки. С. 86, 87).

Господь не закликає нас жити як відлюдники чи монахи, тобто настільки відокремлено від світу, що ми не принесемо жодної користі людям. Подібно до Еноха, ми можемо бути активними, зауважувати й усвідомлювати потреби ближніх; проте Бог відображає через нас Свій дивовижний характер тільки тоді, коли ми маємо постійні взаємини з Ним.

Ми можемо молитися будь-коли та будь-де. Немає такого місця на Землі, де б Господь не бачив і не чув нас (див. Псал. 139:7–12); Він завжди чує зойк наших сердець (див. Пл. Єрем. 3:55–57). Проте слід наголосити: важливо молитися не лише подумки, але й уголос. Молячись мовчки, ми можемо відволіктися, не закінчити думки, нам буде важче зосередитися. Але коли ми молимося вголос, пошепки чи звичайним тоном, — це підсвідоме нагадування собі, що Бог слухає нас і нам є про що поговорити з Ним.

Виконуючи свої сьогоднішні обов'язки, чи зможете ви шепотіти молитву, спілкуючись з Ісусом?

Середа, 6 травня

МОЙСЕЙ, ПОБОЖНИЙ ЛІДЕР

Навіть на підставі дуже короткої біблійної інформації про Еноха ми можемо зробити висновок, що він мав надзвичайно близькі взаємини з Богом. Що ж до стосунків Мойсея з Господом, то Писання містить багато відомостей про них, ми навіть можемо прочитати численні свідчення про його розмови з Богом. Роздумуючи над життям цього смиренного благочестивого лідера, ми знов і знов бачимо, що найважливішою частиною його життя й секретом його успіху було постійне спілкування зі Всевишнім.

Прочитайте уривок Вих. 33:15–23. Чим характеризувалася розмова між Мойсеєм і Господом? _____

Уявіть, як це було б — розмовляти з Богом і так ясно чути Його голос. Дивно, що ізраїльтяни не шукали для себе такого спілкування з Господом, натомість благали Мойсея говорити з ними від імені Бога (див. Вих. 20:18–21). Однак Він підготував Мойсея до цього, починаючи з їхньої взаємодії біля полум'яного куща на цій самій горі. Святе Письмо повідомляє і про інші молитви Мойсея, і ми розуміємо, що він майже постійно перебував у присутності Господа, просячи керівництва й заступаючись за народ.

У двох випадках Мойсей заступався за своїх рідних. Що стало причиною його заступництва та якими могли бути наслідки, якби він не втрутився в ситуацію?

- **Аарон: Вих. 32:1–14, 31–34; Втор. 9:20**
- **Маріам: Чис. 12:1–13**

Що особливо вражає у взаємодії Мойсея з Маріам, так це те, що він був жертвою її поганого ставлення й ревнощів. Вождь міг би легко відійти вбік і дозволити Богові застосувати покарання, якого заслужили Маріам та Аарон. Натомість він відразу простив їх і почав благати про зцілення сестри. Яке потужне відображення Божої вибачливої благодаті щодо грішників ми бачимо в діях Мойсея!

Прочитайте тексти Матв. 5:44; Колос. 3:13. Як ми можемо навчитися так чинити? Чому це важливо для нас?

Четвер, 7 травня

ЗАСТУПНИЦТВО МОЙСЕЯ ЗА НАРОД

Прочитайте тексти Вих. 32:31, 32. Про що молився Мойсей? Які риси характеру він виявив?

Знов і знов вождь самовіддано заступався за Божий народ. Мойсей волав до Бога, коли народ знемагав від спраги (див. Вих. 15:25; 17:2–6), просив про їжу для них (див. Чис. 11:21, 22), а також у молитві виливав свій розпач (див. Чис. 11:11–15).

Описуючи в книзі Второзаконня, як ізраїльтяни спорудили золотого бичка (відразу після укладання завіту з Богом), Мойсей наголосив: «Я тоді боявся гніву й обурення, які охопили через вас

Господа, готового вас знищити. Але і цього разу Господь вислухав мене» (Втор. 9:19).

Згадуючи події, пов'язані з поверненням розвідників після огляду Обітованого краю, Мойсей написав: «Упавши перед Господом, я сорок днів і сорок ночей, припадаючи, молився, бо Господь сказав, що вигубить вас» (Втор. 9:25).

Описуючи час, коли плем'я Левія було відокремлене від інших племен для служіння у святилищі, Мойсей зазначив: «Я залишався на горі сорок днів та сорок ночей, як і попереднього разу. Господь вислухав мене й цього разу. Господь вирішив вас не знищувати» (Втор. 10:10). Бог почув благання Мойсея.

Ми можемо багато чого навчитися з життя Мойсея щодо молитви й довіри до Бога:

Мойсей усім серцем любив Господа і мав правильне уявлення про Його характер. Бог проголосив Мойсеєві Своє Ім'я: «Господь! Господь Бог співчутливий і милосердний, не скорий на гнів, багатомилостивий і правдивий» (Вих. 34:6).

Мойсей був сміливим і вірним, довіряючи Богові під час виснажливої подорожі до Обітованої землі. Хоч вождь боровся, як і всі ми, проте покладався на силу Господа, довіряв Його керівництву та бачив Його присутність у своєму житті (див. Вих. 33:13, 14).

Мойсей нагадував Богові про Його завіт (див. Вих. 32:13), проголошував Його обітницю щодо Ізраїля (див. Втор. 7:8) та пам'ятав, як Господь провадив його в минулому (див. Втор. 8:2).

Мойсей приймав Божі відповіді на свої молитви, незалежно від того, чи це було «так» чи «ні». Близькі стосунки з Богом не означають, що ми завжди будемо отримувати те, про що просимо (див. Втор. 3:23–29), але все одно маємо молитися з наполегливістю (див. Луки 18:1–8).

Хто нині потребує ваших заступницьких молитов? Що заважає вам зараз помолитися за цю людину?

П'ятниця, 8 травня

ДЛЯ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ:

Зрештою, ми молимося тому, що дуже любимо Господа і просто не можемо не ділитися з Ним усім, що відбувається в нашому житті:

нашими радощами й життєвими перемогами, тягарями і турботами, проханнями і щоденними потребами. «Ми можемо постійно перебувати так близько до Бога, що під час кожного несподіваного випробування наші думки звертатимуться до Нього так само природно, як квітка повертається до сонця. Розповідайте Богові про свої потреби, радощі, печалі, турботи, побоювання. Це не обтяжить Його. Той, Хто перелічив волосся на вашій голові, не залишиться байдужим до потреб Своїх дітей... Людські печалі зворушують Його любляче серце. Він переживає разом з нами, коли ми розповідаємо Йому про свої жалі. Розкажіть Йому про все, що тривожить вас. Жодний тягар не буде для Нього надто важким, бо Він утримує світи й керує Всесвітом; Він не може бути байдужим до того, що стосується вашого внутрішнього світу. Немає жодного розділу в Книзі життя, який був би настільки незрозумілим, щоб Господь не міг його прочитати; жодне становище, у якому б ви опинилися, не може бути таким важким, щоб Він не міг вам допомогти. Жодне нещастя, котре спіткало Його найменшу дитину, жодне переживання, що непокоїть душу, жодна радість, жодна щира молитва — ніщо не проходить повз увагу Небесного Отця, усе знаходить живий відгук у Нього... Взаємини між Богом і кожною людською душею настільки повні й визначені, ніби ця людина — єдина на Землі душа, котра потребує Його опіки і за котру Він віддав Свого улюбленого Сина» (Е. Уайт. Дорога до Христа. С. 99, 100).

Запитання для обговорення:

1. Як би ви охарактеризували молитву — як прекрасне чи обтяжливе заняття? Чому ви так вважаєте?
2. У наведеній вище цитаті так багато глибоких думок. Яка думка особливо близька вам?
3. Молитовне життя кого із трьох біблійних персонажів, про яких ми згадували цього тижня (Даніїл, Енох і Мойсей), вам найбільш близьке і чому?

Підсумок: Читаючи в Біблії про молитовних велетнів, ми можемо подумати, що не спроможні мати настільки близькі стосунки з Богом та бути такими відданими, як вони. Однак ми спроможні! Як

Даниїл, ми можемо бути непохитними й вірними, щодня схиляючи коліна перед Господом, незважаючи на опір. Як Енох, ми здатні вирішити ходити й розмовляти з Богом, звертаючись до Нього перед виконанням праці, до якої Він нас покликав. Як Мойсей, ми можемо вирішити перебувати під тінню Всевишнього, нашого Провідника і Друга, щоб вести за собою тих, хто перебуває у сфері нашого впливу, та заступатися за свої сім'ї й усіх людей.

ЧАСТИНА I: ОГЛЯД**Основні тексти:****Дан. 2:20–23; 6:10, 11**

Ми молимося, тому що знаємо: Бог чує наш голос і відповідає на наші молитви (див. Псал. 116:1, 2). Отже, молитва — це наша відповідь на ініціативу Господа, Котрий зробив перший крок, аби повернути нас до Себе. Як же важливо для нас усвідомити, що поклоніння в книзі Псалмів, де зібрані молитви стародавнього Ізраїля, — це відповідь людей Богові-Творцю, Подателю життя (див. Псал. 95:1–6; 100:1–3). Саме завдяки молитві ми підтримуємо духовне життя. Як писала Еллен Уайт: «Молитва — це дихання душі» (Молитва. С. 12).

Щоб глибше зрозуміти значення і призначення молитви, ми звернемося до двох прикладів із книги пророка Даниїла, у якій молитва займає визначне місце. Обидва приклади молитви, які особливо яскраво відображають особистість Даниїла, містяться в розділах 2 і 6.

Другий розділ повідомляє, що Даниїл разом із трьома друзями звернувся до Господа з проханням відкрити зміст пророчого сну царя щодо майбутньої долі світу (вірші 20–23). Подяка Даниїла Богові за Його милостиву відповідь викладена у формі поетичної молитви.

Шостий розділ відкриває: Даниїл, котрий обіймає найвище управлінське становище в Перському царстві, молиться й дякує Господу, навіть попри потенційну смертельну загрозу через це (див. Дан. 6:10–11). Текст цієї молитви в книзі Даниїла не наведено, однак розділ розкриває її значення в контексті боротьби пророка при царському дворі.

ЧАСТИНА II: КОМЕНТАР**Апокаліптична молитва (див. Дан. 2:20–23)**

Ця скромна молитва хвали — перша молитва в книзі Даниїла. Вона викликана зовнішньою подією. Вавилонському цареві приснився сон, який спричинив його безсоння. Проте найважливіше — Наву-

ходоносор не міг згадати свого сновидіння. Жоден з його чаклунів не був спроможний виконати прохання царя: розповісти його сон та розтлумачити його. На цьому етапі Навуходоносор усвідомлює, що халдеї — це лише зграя обманщиків. Цар розлютився й вирішив знищити всіх мудреців Вавилону (вірш 14), зокрема Даниїла та його трьох друзів, котрі відповіли на загрозу молитвою. Вони «просили милості в Бога Небесного» (вірш 18). У відповідь на їхню молитву Господь у нічному видінні відкриває Даниїлові сон і його тлумачення (вірш 19). Після цього він благословляє Бога Небесного щирою молитвою подяки.

Ці молитви прохання і вдячності мають кілька характерних рис, зокрема:

А. Унікальність. Молитва Даниїла та його друзів — це особлива, унікальна молитва, виголошена у відповідь на несподівану подію, яка загрожує їм неминучою смертю. Цей перший приклад молитви в книзі Даниїла пов'язаний із «таємницею», яку ніхто не може відкрити й об'явлення якої врятує життя Даниїлові та його товаришам (вірш 18). Отже, молоді люди моляться не тому, що для них це рутинна звичка або частина культури. Їхня молитва — унікальна, зумовлена конкретною ситуацією та переживанням, тому вона щира і прониклива.

Б. Зустріч. Молитва Даниїла та його друзів не є містичним досвідом або просто миттю духовної медитації в надії досягти спокою чи умиротворення. Даниїл прагне зустрітися з Тим, Кого не може ані побачити, ані контролювати, Хто перебуває за межами людської уяви, — із «Богом небесним» (вірш 18). Цей Бог — істинний Бог, Котрий приховує Свій лик. Як визнає Ісаї: «І справді, Ти таємничий Бог, — Бог Ізраїля, Спаситель!» (Ісаї 45:15). Оскільки Бог приховує Своє обличчя (на відміну від ідолів), Даниїл не вважає, що його прохання буде виконано автоматично. Тому він і його друзі звертаються до Бога в покорі, благаючи в Нього милості. Їхнє прохання — це молитовне благання, як і молитва наполегливої вдови з притчі Ісуса (Луки 18:1–8). Її наполегливість, як і наполегливість Даниїла та його друзів, перегукується з молитвою патріарха Якова, котрий боровся з Богом: «Не відпущу Тебе, поки не поблагословиш мене» (Бут. 32:27).

В. Рух угору й донизу. Хоч людська молитва спрямована вгору, до Бога, Його відповідь передбачає Його рух донизу, назустріч людині.

У цьому й полягає головна відмінність між молитвою Даниїла та його друзів і молитвою халдеїв, чия релігія ґрунтувалася на практиці магії. Для халдеїв увесь процес виконання царського наказу відбувався тут, унизу — у межах їхнього земного буття. Тому в центрі виконання наказу стояли їхні технічні навички й магичні формули. Для них доступ до божественного виміру був неможливий, адже, за їхніми словами, боги «не живуть серед смертних» (вірш 11).

А для Даниїла, навпаки, Бог небесний сходить до людини й відкриває «таємниці» сну (вірш 28). Якщо Він відповідає на молитву, то не через наші заслуги чи якість нашої молитви. Відповідь Господа залежить не від нас, а виключно від Нього та Його заслуг. Ідея повної залежності від Божих заслуг лежить в основі левітського жертвоприношення, яке вказує на жертву Христа. Саме тому Ісус, прообразом Котрого була левітська жертва, заповідав нам молитися до Отця в Його ім'я (Івана 16:23).

Г. Подяка. Оскільки Бог відповів на благання Даниїла, подяка займає важливе місце в його молитві (вірші 20–23). Пророк прославляє Господа, «бо лише в Ньому мудрість і сила» (вірш 20). Тим самим він визнає свою повну залежність від Бога. Проте ще важливішим є усвідомлення добросердої Божої благодаті. Усе, що ми отримуємо від Нього, — це Його безкоштовний дар, благодать, яка не має нічого спільного з нашою мудрістю чи заслугами (вірш 30).

Д. Пророцтво. Хоч відповідь Бога на молитву Даниїла врятувала життя йому, його товаришам та іншим мудрецам, справжня цінність цього об'явлення полягає в спасінні світу. Даниїл прославляє Бога не лише за збереження власного життя й життя багатьох людей. Найважливіше для нього — усвідомлення присутності Господа в історії та Його суверенного контролю над подіями світу. Даниїл дякує Богові за Його владу змінювати часи, владарювати над царями і встановлювати Своє вічне Царство (вірш 44). Саме цю надію Ісус висловлює у Своїй молитві в Нагірній проповіді: «Нехай прийде Царство Твоє» (Матв. 6:10).

Молитва мудрості (див. Дан. 6:10–11)

У шостому розділі книги Даниїла записана його молитва, яка не є реакцією на події, а навпаки, пророк виголошує її незалежно від

подій. Хоч пророк знав про підписання указу, що забороняв звертатися з проханням до будь-якого бога чи людини, крім царя, однак продовжував молитися (вірш 10, 11). Така молитва — це частина щоденного духовного ритму життя. Вона має кілька характерних рис, серед яких:

Приватність

Даніїл увійшов до своєї горниці, щоб молитися. Як і радив Ісус: «Ти ж, коли молишся, увійди до своєї кімнати і, замкнувши свої двері, помолися до свого Отця» (Матв. 6:6). Молитва Даніїла — це приватна, особиста молитва, яку чує тільки Бог. Якщо ми молимося з думкою про те, щоб нас почули інші, про враження, яке справлять наші слова, або про власну репутацію, така молитва перетворюється на виставу — демонстрацію слів і гордості. У гіршому випадку вона стає майданчиком для самовихваляння, а не місцем зустрічі з Господом. Таку хвалебну молитву можуть оцінити люди, але вона ніколи не досягає Бога.

Прихисток

Даніїл молиться в кімнаті, спеціально відведеній для духовного усамітнення. Це горниця, розташована на даху, подалі від гамору та повсякденного метушливого життя. Молитва асоціюється з місцем, відокремленим від буденних турбот, де тривоги й суєта залишаються за порогом. Це притулок, у якому нічого не відволікає нашу увагу, тихий куточок, захищений від хаосу світу.

Регулярність

Даніїл неухильно дотримувався звички молитися тричі на день, визначаючи ритм кожного дня: зранку, коли він пробуджувався й готувався до роботи; опівдні — у самому розпалі справ; та ввечері — після завершення справ, перед сном. Отже, молитва була для пророка не лише духовним обов'язком, а й частиною впорядкованого, дисциплінованого життя. Його приклад навчає нас: молитва має бути вплетена в саму тканину щоденного життя і не залежати від нашого настрою чи емоцій. Вона повинна бути регулярно частиною нашого дня — як їжа, робота чи будь-який інший звичний розпорядок або регулярна зустріч.

Смирненя

Хоч у Біблії згадуються різні фізичні пози під час молитви (стоячи з піднятими руками, з нахиленою головою тощо), найчастіше зустрі-

чається положення на колінах, яке відображає смирення. Схиляння перед Господом — це визнання нашої обмеженості й недостойності, а також свідчення нашої пошани й відданості Богові.

Надія

Молитовний ритм життя Даниїла — тричі на день — збігався із часом принесення жертв у Єрусалимському храмі (див. 1 Хронік 23:30, 31). У Вавилоні Даниїл молився, звертаючись обличчям на захід, тобто в напрямку Єрусалимського храму. У своїй молитві при освяченні храму Соломон наголосив на важливості молитви саме в час вигнання, коли ізраїльтяни були позбавлені доступу до храму (див. 1 Цар. 8:47–49). Поєднання молитви у вигнанні з Єрусалимським храмом було також знаком надії на повернення до земного Єрусалима й водночас відображало прагнення успадкувати Новий Єрусалим на Небі.

ЧАСТИНА III: ПРАКТИЧНЕ ЗАСТОСУВАННЯ

Порада для вчителя: Поділіться з учасниками вашого класу запропонованими нижче практичними порадами, які допоможуть їм збагатити своє молитовне життя. Спонукайте їх запроваджувати ці ідеї наступного тижня у своє молитовне життя. Попросіть їх підготуватися і бути готовими поділитися в суботу, як ці завдання допомогли зміцнити їхню віру й наблизили до Ісуса.

Вправа 1: Унікальна молитва

Звичні молитви, такі як молитва перед їжею, можуть стати настільки механічними, що іноді ми навіть забуваємо, що молилися! Спробуйте помолитися перед їжею особливою молитвою, просячи Божого благословення.

Або прочитайте молитву з Псалтиря.

Вправа 2: Молитва подяки

- Коли ви дякуєте Богові, уникайте загальних висловлювань у своїй молитві. Згадуйте конкретно причину вашої подяки.
- Що ранку прокидаючись, дякуйте Господу за те, що ви живі і Він воскресив вас із духовної смерті.
- Щовечора перед сном дякуйте Богові за гарні моменти, які ви пережили.

Вправа 3: Молитва надії

- Поміркуйте над вітанням раних християн «Мараната»: «Господи, прийди!» (1 Кор. 16:22).
- Візьміть собі за звичку під час молитви думати про Другий прихід Ісуса. Просіть Господа прийти.

Вправа 4: Особливе місце

- Визначте спеціальну кімнату або місце у вашому домі, де ви можете молитися.
- Організуйте це особливе місце так, щоб воно надихало на тишу й роздуми.

Вправа 5: Час смирення (прочитайте текст Пл. Єрем. 3:29)

- Зробіть звичкою ставати на коліна, коли молитесь.
- Проаналізуйте своє духовне становище. Чи не є воно безжиттєвим? Просіть Господа наповнити вас Святим Духом і дарувати нове життя.